

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοιοι προς τα όσα προβάλλονται στην υπόθεση T-659/17, Vallina Fonseca κατά SRB.

Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2017 — Havenbedrijf Antwerpen κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-696/17)

(2017/C 412/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Havenbedrijf Antwerpen NV (Αμβέρσα, Βέλγιο) και Maatschappij van de Brugse Zeehaven NV (Zeebrugge, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: P. Wytinck, W. Panis και I. Letten, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38393 (2016/C, πρώην 2015/E) την οποία εφάρμοσε το Βέλγιο [C(2017) 5174 τελικό] — Φορολογία των λιμένων στο Βέλγιο·
- επικουρικός, να χορηγηθεί σε αυτές μεταβατική περίοδος, σε κάθε περίπτωση διάρκειας ενός πλήρους έτους, μέχρις ότου η Επιτροπή ολοκληρώσει την έρευνά της σχετικά με το φορολογικό καθεστώς των διαφόρων λιμένων στην ΕΕ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 107 και 296 ΣΛΕΕ.
 - Η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107 ΣΛΕΕ επειδή εσφαλμένως έκρινε ότι πρόκειται για «αγορά» εντός της οποίας οι λιμενικές αρχές παρέχουν τις υπηρεσίες τους.
 - Οι βασικές δραστηριότητες των λιμενικών αρχών, δηλαδή η παροχή προσβάσεως στον λιμένα και η διάθεση χώρων μέσω παραχωρήσεως κοινόχρηστων εκτάσεων, αφορούν δραστηριότητες μη οικονομικής φύσεως. Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε προσηκόντως το αντίθετο συμπέρασμα, κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ επειδή η Επιτροπή εσφαλμένως χαρακτήρισε το μέτρο ως επίλεκτικό.

Η υπαγωγή των λιμενικών αρχών στο καθεστώς του φόρου νομικών προσώπων δεν αποτελεί παρέκκλιση από το «σύστημα αναφοράς», επειδή ο φόρος νομικών προσώπων συνιστά από μόνος του σύστημα αναφοράς. Η υπαγωγή των λιμενικών αρχών στον φόρο νομικών προσώπων εξηγείται από το ότι η διαχείριση των λιμένων ως κοινόχρηστης περιουσίας συνιστά αποστολή δημόσιας υπηρεσίας μη υποκείμενη στον φόρο εταιριών. Οι λιμενικές αρχές εξακολουθούν να παρέχουν ουσιαστικά μια δημόσια υπηρεσία, χωρίς κερδοσκοπικό χαρακτήρα, και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του νομοθέτη και υπό διοικητική εποπτεία.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ επειδή η παρέκκλιση από το σύστημα αναφοράς είναι σε κάθε περίπτωση δικαιολογημένη.

Ακόμη και αν ο φόρος εταιριών πρέπει να θεωρηθεί ως το βελγικό καθεστώς αναφοράς (πράγμα που δεν ισχύει), η μη υπαγωγή των λιμενικών αρχών στον φόρο εταιριών είναι δικαιολογημένη. Αυτό προκύπτει από τη συνοχή του όλου φορολογικού συστήματος, καθώς επίσης από το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες δεν βρίσκονται σε πραγματική και νομική κατάσταση παρόμοια με αυτήν στην οποία βρίσκονται οι επιχειρήσεις που υπόκεινται στον φόρο εταιριών. Η υπαγωγή στον φόρο εταιριών θα είχε, επιπλέον, τιμωρητικό χαρακτήρα.

4. Με τον τέταρτο λόγο ζητείται, επικουρικότερα, η χορήγηση μεταβατικής περιόδου, σε κάθε περίπτωση διάρκειας ενός πλήρους έτους, μέχρις ότου η Επιτροπή ολοκληρώσει την έρευνά της σχετικά με το φορολογικό καθεστώς των διαφόρων λιμένων στην ΕΕ.
- Στην υπόθεση κατά των Κάτω Χωρών, η Επιτροπή χορήγησε στον Ολλανδό νομοθέτη περίοδο διάρκειας ενός πλήρους έτους ώστε αυτός να προσαρμόσει τη νομοθεσία του, και συνεπώς χορήγησε επίσης στους περιών πρόκειται λιμένες περίοδο διάρκειας ενός έτους ώστε αυτοί να προετοιμαστούν για τη νέα κατάσταση. Τίποτα δεν δικαιολογεί το ότι στις προσφεύγουσες χορηγήθηκε περίοδος μικρότερης διάρκειας προκειμένου να προσαρμοστούν στη νέα κατάσταση.
 - Η απαγόρευση του μέτρου σε ένα κράτος μέλος, ενώ λιμένες σε άλλα κράτη μέλη εξακολουθούν να μπορούν να ωφελούνται από το μέτρο αυτό, ουδόλως συμβάλλει στην ισοτιμία των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των λιμένων (όχι των λιμενικών αρχών). Αντιθέτως, αντί να αίρεται μια ανισότητα, δημιουργείται μια ανισότητα μεταξύ των λιμένων στα διάφορα κράτη μέλη.

Προσφυγή της 11ης Οκτωβρίου 2017 — Πολωνία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-699/17)

(2017/C 412/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2017/1442 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2017, για τον καθορισμό των συμπερασμάτων για τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές (ΒΔΤ) βάσει της οδηγίας 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά μεγάλες μονάδες καύσης [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2017) 5225].
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 16, παράγραφοι 4 και 5, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, του πρωτοκόλλου αριθ. 36 σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε βάσει εσφαλμένου τρόπου υπολογισμού της ειδικής πλειοψηφίας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 3, σημεία 10 και 13, σε συνδυασμό με το παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 2010/75/ΕΕ, και της εκτελεστικής απόφασης 2012/119/ΕΕ, καθόσον τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις ΒΔΤ (επίπεδα ΒΑΤ-ΑΕΛ) καθορίστηκαν βάσει εσφαλμένων και μη αντιπροσωπευτικών δεδομένων.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας (άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΕΕ), σε συνδυασμό με το άρθρο 191, παράγραφος 2 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που καθορίστηκαν υπερβολικά υψηλά επίπεδα ΒΑΤ-ΑΕΛ, τα οποία είναι απρόσφορα και δυσανάλογα για την επίτευξη των επιδιωκόμενων οφελών και σκοπών, καθώς επίσης και σε συνδυασμό με την παράλειψη εκτίμησης των αποτελεσμάτων της προσβαλλόμενης απόφασης.